

Звіт роботи бібліотеки за травень 2022 року.

Всеукраїнський тиждень дитячого читання.

Щороку 2 квітня в день народження відомого данського геніального казкаря, великого оригінала та непересічної людини Ганса Крістіана Андерсена (1805–1875) відзначається Міжнародний день дитячої книги.

До цієї події на початку квітня (бо в кінці березня в школах канікули))) в усіх шкільних бібліотеках країни традиційно проходить Всеукраїнський тиждень ДИТЯЧОГО читання.

Це найбільше книжкове свято року! Щодня упродовж Тижня бібліотеки влаштовували безліч книжкових подій, зустрічей з авторами книжок, інтерактивні читання. В цьому році наша бібліотека проводить ТДЧ он-лайн під гаслом «Нація, яка читає - непереможна».

Виховні бесіди, цікаві факти, вікторини, знайомство з літературними ювілярами, багато презентацій новинок, класичної та сучасної дитячої літератури вітчизняних та зарубіжних авторів можна знайти, ознайомившись із звітом роботи шкільної бібліотеки під час проведення Всеукраїнського тижня дитячого читання на сайті нашої школи за посиланням

https://sch322kiev.at.ua/Biblioteka/bibl2022/zvit_kviten_2022.pdf

А також усі представлені у звіті оповідання, повісті, вірші, розповіді тощо можна використати як список літератури для читання на літо.

1. Улюбленому місту присвячується: «Київ - місто над Дніпром» (до Дня Києва)

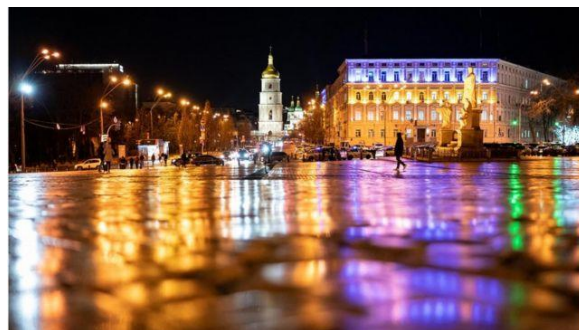
«Як тебе не любити, Києве мій!» – поет Дмитро Луценко та композитор Ігор Шамо створили незабутню пісню про найкраще місце на землі. В Україні кожен знає цей вираз, він став «крилатим». Якщо хтось скаже його першу половину, то обов'язково знайдеться людина, яка знає закінчення. Гарна пісня про прекрасне місто зайняла свій куточок у серцях людей.

Грає море зелене,
Тихий день догора.
Дорогими для мене
Стали схили Дніпра,
Де колишуться віти
Закоханих мрій...
Як тебе не любити,
Києве мій!

В очі дивляться кани,
Серце в них переллю.
Хай розкажуть коханій,
Як я вірно люблю.
Буду мріяти й жити
На крилах надій...
Як тебе не любити,
Києве мій!

Спить натомлене місто
Мирним, лагідним сном.
Ген вогні, як намисто,
Розцвіли над Дніпром.
Вечорів оксамити,
Мов щастя прибій...
Як тебе не любити,
Києве мій!

І навіть людина, яка бачила місто тільки по телевізору, захоче його відвідати, а той, хто побував тут одного разу, обов'язково захоче повернутися. Знову прогулятися вуличками, зайти в знайомий скверик чи просто помилуватися Дніпром.

Київ - столиця України. Це одне з найстаріших міст Європи. У Києві багато цікавих історичних пам'яток, будівель та вулиць. Серед яких Києво-Печерська Лавра, Золоті ворота, Софія Київська, Андріївський узвіз та інші. Також місто славиться зеленими парками, музеями, затишними кав'ярнями.

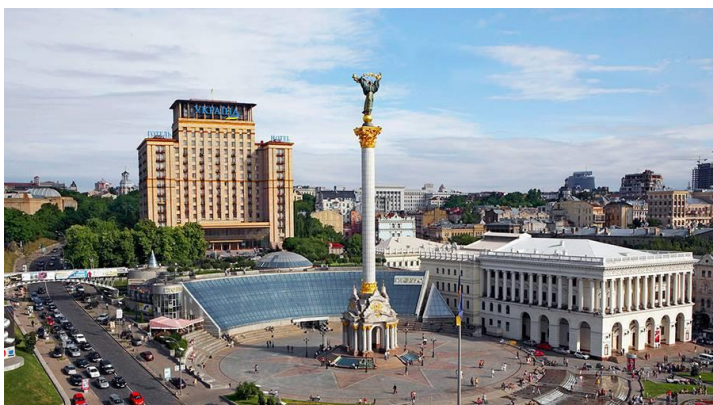
Київ – це місто над Дніпром. Немає, певно, більш величної та могутньої ріки. Це прекрасне місце, де можна відпочити, подумати, побути наодинці з собою. Саме з Дніпра відкриваються неповторні панорами на місто, з його кремезними кручами та позолоченими церквами. Саме тому видатні місця Києва приваблюють тисячі туристів щороку.

Київ знаменитий своїми пам'ятниками, які під час воєнної агресії намагаються захистити від руйнування. Пам'ятник князю Володимирі в живописному парку на пагорбах Дніпра став символом стародавнього міста. Це мистецький та культурний центр нашої країни. Він поєднує в собі тисячолітню історію й сучасність. Це

серце нашої країни, її гордість і краса.

Центральна вулиця столиці – Хрещатик. На Хрещатику багато прекрасних будівель, фонтанів. Вони формують унікальний архітектурний ансамбль. Навесні, коли цвітуть знамениті київські каштани, тут особлива атмосфера.

Окрасою столиці, безумовно, є Майдан Незалежності. Місце, яке бачило все: і радість, і свято, і смуток, і навіть кров. Але за весь цей час його шарм, цінність та краса тільки зростають.

Хрещатик, який тягнеться від Бессарабської площі аж до Європейської, по праву вважають вулицею каштанів. Які ж вони прекрасні весняної пори.

Сьогодні Київ квітне й розвивається. Зараз це сучасна європейська столиця з високими хмарочосами і торговими центрами, великою кількістю парків і скверів. Київ багатий навчальними закладами і бібліотеками, інститутами та університетами. У місті знаходяться всі центральні органи влади, такі як Верховна Рада, Адміністрація Президента та Кабінет міністрів України.

Театри Києва відомі не тільки в нашій країні. Знаменитий Національний театр опери і балету, театр драми імені Лесі Українки, театр імені Івана Франка, Молодий театр цінуються киянами та гостями міста.

Київ – це мужнє, стародавнє і сучасне місто, гордість і слава українських людей.

Радимо прочитати повість Ірини Цілик «Місторія однієї дружби» за посиланням <https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=17599>

Головна героїня книги – 10-річна дівчинка Таня Хорошун з кирпатим носиком у ластовинні та місто.

Таня іноді бешкетує, що властиво дітям у її віці, однак загалом поводить себе добре. Вона слухається батьків, чемна із усіма, з повагою ставиться до навколишнього світу та суспільних норм. Наприклад, вона «ніколи не переходила дорогу на червоне світло».

Одного дня Таня знайомиться із Містом. Звісно, «дівчинка ніколи не думала, що міста можуть розмовляти з людьми». Воно засинає і прокидається, живе активним життям і навіть впадає у депресії.

Дружба Тані та Міста велика і красива: вона гуляє його вулицями, а воно розповідає цікаві історії: «Чого тільки воно не згадувало про своїх колишніх мешканців і їхнє життя. Тепер важко уявити, як виглядали у минулому різні куточки столиці».

Місто проводить для Тані екскурсію, тривалістю в 10 розділів – Андріївський, Воздвиженка, Поділ, Софіївська площа, парки і бульвари.

Пригодницька повість про Таню і Місто – добра та світла. Бажаємо гарної подорожі!

2.«Нашому другу присвячується». 31.05 — 130 років з дати народження Костянтина Паустовського(1892-1968)

Костянтін Георгійович Паустовський (19 (31). 05. 1892 – 14.07.1968) російський письменник українського походження. Прадід Костянтина, Григорій Паустовський-Сагайдачний після зруйнування Запорізької Січі у 1775 році поселився у селі Городище. Окрім того, він отримав дворянство, а також прийняв католицизм. Дядько Костянтина Георгійовича, Ілля Максимович, працював учителем у селі й заснував школу у своєму родовому маєтку. 1904 року Костянтин почав вчитися в Першій київській гімназії. У дитинстві Костянтин багато часу проводив у дідовому маєтку, що містився в селі Городище біля Білої Церкви, де встановлена пам'ятна дошка письменнику. По закінченні гімназії (1912) Костянтин вступив до Київського університету Святого Володимира на фізико-математичний факультет, однак наступного року перевівся на історико-філологічний факультет. У наступні

декілька років Костянтин працював на заводах Юзівки, Катеринослава й Таганрога. У 1916 році Паустовський навіть займався рибальством в Азовському морі. Перебуваючи в Таганрозі, письменник розпочав свій перший роман «Романтики». Паустовський в літературі – це художник слова, який майстерно умів малювати картини природи. Він цінується як дитячий письменник, який розвиває в дітях почуття відповідальності за рідну природу, любов до краси рідного краю.

Радимо прочитати оповідання К. Паустовського «»Кіт-злодюга»

<https://www.ukrlib.com.ua/world/printit.php?tid=2220>

3.Перемоги далекий день (до Дня пам'яті та примирення в Україні та Дня Перемоги)

8 і 9 травня Україна відзначатиме під гаслом “Перемогли нацистів – переможемо і рашистів!»

Восьмий рік поспіль на державному рівні ми послідовно впроваджуємо європейський підхід до пам'яті про Другу світову війну.

Вшановуємо всіх борців із нацизмом та всіх жертв цього найкривавішого конфлікту в історії людства. Для нас пам'ятні дні символізують не триумф переможців над переможеними, а є нагадуванням про страшну катастрофу, яка стала можливою в результаті приходу до влади і змови двох тоталітарних режимів – нацизму і комунізму.

Цього року Україна відзначає 8–9 травня в умовах повномасштабної військової агресії Росії, яка посягає на нашу незалежність і територіальну цілісність, на саме існування українців, намагається зруйнувати

міжнародну систему безпеки і загрожує миру у всій Європі. Для українців протистояння російській агресії – це боротьба за свободу, цивілізованість, демократію та європейські цінності проти імперських амбіцій агресивного сусіда, який заради досягнення мети не гребує ані воєнними злочинами, ані злочинами проти людства.

У 1939–1945 роках ворогом були нацисти, а сьогодні це рашисти – російська версія імперського націоналізму та фашизму. Тому традиційне гасло цих пам'ятних днів «Пам'ятаємо – перемагаємо!» цього року на державному рівні дещо видозмінене і звучить так: «Перемогли нацистів – переможемо і рашистів!».

А незмінним символом пам'яті залишається червоний мак.

Радимо прочитати оповідання Євгена Гуцала «Діти війни».

<https://www.ukrlib.com.ua/books/printit.php?tid=4528>

4. Моя сім'я – моя фортеця (до Всесвітнього Дня сім'ї).

Сім'я, увібравши в себе історичний досвід всіх попередніх поколінь, завжди була і залишається осередком збереження духовних і культурних традицій нації. Весь світ знає, якою талановитою, працелюбною, духовно багатою є українська нація. Ці високі якості закладаються саме в сім'ї, де дитина отримує перші уроки любові до батька, матері, до своєї Батьківщини. У сім'ї вона набирається сил і натхнення, які допомагають їй впродовж всього життя долати життєві труднощі, досягати вершин і отримувати перемоги, адже саме родина є тією цеглинкою, з якої складається добробут та спокій у нашій державі.

Родина, мов тиха гавань, невтомно чекає своїх рідних, які несуть до неї всі радощі, надії і тривоги з далеких далечинь. У День сім'ї не забудьте обійняти і поцілувати своїх батьків, бо ж Твоя сім'я, немов той маяк в океані життя, пролле світло і найтемнішої ночі й завжди вкаже правильний шлях. Як морський вузол надійно тримає троси корабля, так сім'я на все життя міцно об'єднує рідних людей. Куди б не занесли вітри долі, не забудь подякувати найдорожчим за щасливі ранки і затишні вечори, теплі ночі й налиті сонцем та ласкою дні.

Хай у кожній нашій сім'ї буде щастя, затишок, міцне здоров'я, непохитна твердість родинних стосунків. Нехай це свято стане для кожного з нас продовженням великого сімейного щастя і вагомим досягнень.

Радимо прочитати книжку Ульфа Старка «Маленька книжка про любов».

Це велика історія про великі почуття.

Історія розгортається напередодні Різдва в часи Другої світової війни. Головний герой Фред (йому близько десяти років) закоханий в однокласницю й незграбно і, здається, безуспішно,

намагається завоювати її прихильність. Хлопчик зізнається у своїх почуттях татові, а точніше його святковому костюмові, бо самого тата забрали до війська.

Грандіозним тлом, на якому розгортається історія, є війна. Ульф Старк, письменник країни, яка ніколи не брала участі у воєнних діях, не випадково звернувся до теми Другої світової війни через 70 років після її завершення (у Швеції книжка вийшла 2015 року). У книжці не раз вустами кількох героїв прямо сказано: війна — це зло. Фредова мама, не ховаючись перед сином, для опису війни використовує лайливі слова, і впевнено каже, що якщо йдеться про таке лихо, то лайку вживати можна. Описано, як важко живеться людям під час війни: їм не вистачає їжі, не вистачає тепла в оселях, а найбільше не вистачає найрідніших, які пішли до війська. Війна загрожує поглинути усе: свята, любов, дружбу, сімейні стосунки.

«Маленька книжка про любов» — надзвичайно серйозна, але й надзвичайно світла та сповнена любові. Чудова історія для спільного читання з дітьми (до речі, цілковито світська різдвяна оповідь). Чому для спільного читання? Адже її цільова аудиторія — школярі молодших і середніх класів, які вже добре читають самостійно. Книжку варто читати разом, щоб і її складні теми, і її тепло прожити спільно.

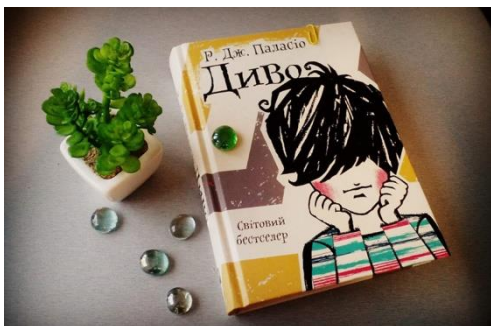
5. Величальна пісня матері (до Дня матері в Україні).

Практично кожен з нас може сказати, що його мама найкраща. Адже саме мама для нас — найближча та найрідніша людина. Мама як ангел охоронець завжди турбується про мене, її мудрі поради завжди доречні, вона викликає захоплення. Іноді ми дивуємося тому, як вона всюди встигає. Попри безліч турбот по дому, вона завжди намагається чудово виглядати. Навіть в простому домашньому одязі, зайнята прибиранням, вона залишається жіночною.

Теплота й турбота — ось головні риси кожної матусі. Зазвичай діти говорять про те, що мама хорошого робить для них. Наприклад, що вона готує, які речі шиє нам або в'яже. Розповідають, що працює для того, щоб нам було що їсти, у що одягнутися. Про те, як мама каже ласкаві слова, заспокоює, намагається підбадьорити. Але кожній мамі приємно було б почути не про те, що вона хорошого робить, а про те, як її любить дитина, яка вона красива та ніжна, якою радістю від неї віє.

Кожна дитина вважає свою маму найвродливішою жінкою в світі. Вона для кожного — найкраща!

Зі святом, любі матусі!

Рекомендуємо прочитати Р. Дж. Паласіо "Диво".

Головний герой роману "Диво" — п'ятикласник на ім'я Огест Пуллмен, хворий на рідкісну хворобу. Риси обличчя хлопчика наче переплутані. Зазвичай це викликає в людей жах...

Аж ось дитина потрапляє до звичайної школи, де на неї чекають нові труднощі, знайомства та ще багато чого. Читачі дізнаються, що почуття гумору й дружба можуть створити справжнє диво.

Сім'я Пуллменів - це згуртована та щиро любляча один одного сім'я, яка повністю підтримує Огеста на кожному кроці його життя. "Я тебе люблю", — постійно каже мама Ізабель своїм дітям, огортаючи їх своїм теплом та даруючи їм почуття захищеності. "Ти — диво!" - цими словами Ізабель до сина завершується роман.

6. Європейські письменники в нашій бібліотеці (до Дня Європи в Україні)

Європа нині різниться традиціями, кухнею, домостроєм й мовами, але, об'єднана спільними цінностями. Європейський Союз захищає цінності, заохочує до співробітництва між народами Європи, сприяє єдності, зберігає розмаїття культури, а головне – забезпечує соціальну справедливість.

Європейський Союз має 6 базових цінностей: Ці цінності об'єднують держави-члени, і до союзу не може входити жодна країна, яка не визнає ці цінності.

- 1. повага до людської гідності** - джерело усіх прав і свобод людини, людська гідність є непорушною, її має кожна людина, що народилася, її потрібно поважати і захищати.
- 2. свобода** - можливість людини робити вибір та приймати рішення, це і свобода пересування, й індивідуальні свободи, такі як повага до приватного життя, свобода думки, релігії, зборів, вираження поглядів та інформації тощо.
- 3. демократія** - відповідальність і прозорість дій влади, закони, що відображають інтереси суспільства, і врахування думки громадян під час ухвалення владою важливих рішень.
- 4. рівність** - рівні права для всіх громадян перед законом і недискримінація за будь-якою ознакою: статтю, кольором шкіри, віком, національністю, соціальним статусом тощо.
- 5. верховенство права** - ніхто не може бути вище права. Закони і правила єдині для всіх незалежно від будь-яких ознак чи статусу. Право і справедливість підтримуються незалежною судовою системою.
- 6. повага до прав людини** - визнання того, що всі люди народжуються вільними та рівними у своїх правах. Ці права охоплюють різні сфери.

З 2 липня 1993 року (майже 30 років) Україна озвучувала свій намір розбудувувати відносини з ЄС, уклала угоди про партнерство та співробітництво, схвалювала стратегію інтеграції до ЄС, підписувала двосторонні договори, впроваджуються засади внутрішньої політики про забезпечення інтеграції та вступу України в ЄС, 21 березня та 24 червня 2014 року підписано політичну та економічну частини угоди про асоціацію з ЄС, 16 вересня 2014 року було ратифіковано цей документ Верховною радою та парламентом ЄС.

Чому Україна прагне до ЄС? Ми хочемо, щоб європейські цінності стали і нашими стандартами життя. Ставши частиною ЄС, Україна отримує багато вигод, але і країни ЄС отримують сукупність переваг. Україна буде ділитися з іншими тим, що є найкращого в неї і споживати найкраще з інших країн.

Гасло Євросоюзу «Єдність у різноманітності». Таким чином кожен забезпечує потребу інших.

В шкільній бібліотеці є багато прекрасних книжок європейських авторів, що розповідають нам про свій побут, описують культуру, діляться своїми настроями. Завдяки літературному світу ми визнаємо багато незвичного для нас, таким чином підвищуючи власну обізнаність і освіченість.

Рекомендуємо переглянути відео літературного огляду до Дня Європи в Україні і обрати літературу до читання за власним бажанням

<https://www.youtube.com/watch?v=jDsWMNJ-V0Y&t=13s>

7. Білу сорочку вишию шовком (до Дня української вишиванки).

Українці й вишивка — неподільні поняття. Але цікаво, коли вперше в історії люди почали прикрашати одяг вишитими орнаментами, й що це були за візерунки? Скіфи, сармати, кіммерійці прикрашали одяг із льону, шкір тварин вишитими геометричними орнаментами, що склалися зі свастик, меандрів, хвиль. Про це нам відомо з

оповідей грецького історика Геродота. Також фігурки людей в одязі з елементами вишивки археологи знаходили на золотих прикрасах, статуетках.

Історія виникнення вишивки в Україні пов'язана з Трипільською культурою, яку відносять до епохи пізнього неоліту. Нам добре відомо, що трипільці були майстерними гончарями, які не просто робили посуд із глини, але й прикрашали його характерними спіральними, хвилястими візерунками. Історики переконані, що мотиви були й на одязі трипільців. Але до нашого часу полотна із льону й коноплі, звісно, не збереглися. Лише фрагменти трипільської кераміки — свідки історії українського вишитого одягу.

Історія української вишивки має чимало задокументованих свідчень того, що знать була вбрана у вишитий одяг. В Іпатіївському літописі від 1252 р. говориться, що князь Данило Галицький під час зустрічі з королем був одягнений в кожух, обшитий золотими плоскими мережками.

Переломним моментом в історії української вишивки стало ХІХ ст., коли популярності набули замовлення вишиванок у майстринь. Тепер не треба було самостійно шити та оздоблювати сорочки, сукні, а можна було замовити вбрання з будь-якої нагоди.

Значну роль у популяризації вишивки як елемента повсякденного одягу серед інтелігенції зіграв Іван Франко. Він першим сміливо і цілком вдало поєднував класичну вишиту сорочку із діловим стилем (піджаком). І його приклад зараз наслідують політики.

Сучасна українська вишивка переживає розквіт. До традиційних технік та матеріалів додається вишивка на органі, євросітці, що значно розширює асортимент вишитого одягу.

Як свідчить історія української вишивки: мистецтво живе і буде жити тисячоліття. Допоки українці одягатимуть одяг із вишитими елементами, доти триматиметься зв'язок між поколіннями.

Рекомендуємо до перегляду мотивуюче відео до Дня вишиванки

<https://www.youtube.com/watch?v=72EOFRpyNsQ>

8. Тепле літо йде лужком

Багато хто любить літо. Чим же воно привабливо? Звичайно своїми теплими, сонячними днями, довгими прогулянками разом з друзями. А ще літом можна ходити в походи, їсти морозиво на вулиці та насолоджуватися різноманітними фруктами, ягодами й овочами. Воно прекрасно тим, що можна позасмагати на сонці, можливість поїхати на річку чи море з батьками чи друзями. Літні дощі теплі, після них вся природа розквітає ще більше. Урожай стигне в садах-городах, а в лісі можна збирати горіхи, ягоди і гриби.

Дні тривають довго, а ночі короткі й пролітають швидко. Вся природа живе повним життям. Дикі тварини насолоджуються цим періодом не менше за людей. Звичайно, адже у них є багато їжі. У лісах і полях багато рослинності, комах і різної живності.

У червні літо починає входити у свої права. Багато рослин цвітуть і радують своїм виглядом всіх. Птахи особливо гарно співають в цей місяць.

У липні починає достигати урожай. Можна їсти багато видів ягід. Одна з найсмачніших — це полуниця.

Серпень закінчення літньої пори, час збору врожаю. Кавуни, дині та інші фрукти, і овочі радують людей та дають змогу приготувати запаси на зиму.

Літній сезон прекрасний тим, що у всіх школярів починаються літні канікули. А у дорослих — відпустка. Більшість сімей їдуть відпочивати на море або в інші прекрасні місця і країни.

Літо — прекрасна пора. Воно радує кожного своїм теплом, світлом, достатком і яскравістю фарб.

Рекомендуємо прочитати повість Анни Коршунової «Комп і компанія».

Жив-був у великому місті хлопець Владик. Нічим особливо не примітний, от тільки в комп'ютерах розбирався добряче. Та раптом за «змовою» родичів Владик опиняється в селі без свого улюбленого електронного друга. Попередньо – на тиждень, після чого його обіцяють повернути у звичне віртуальне середовище. Та раптове знайомство з місцевою молоддю кардинально змінює плани і навіть ім'я міського хлопця.

На канікулах хлопчика чекає низка захопливих пригод, болісних падінь, нічних тренувань, викриття вигаданих і справжніх злочинців, ризиків і порятунку. Все це об'єднується в романтизований образ села, де навіть полювання на черешні є «справою честі». Однак і в ідеалізованій сільській реальності знаходиться місце для комп'ютерної обізнаності Владислава. Таким чином «Комп і компанія» намагається не заперечити сучасність, а збагатити життя всіх, кого об'єднали ці літні канікули.

